

अस्यजीवन्मुक्तावस्थामाह अरोषेति नस्तः प्रियाप्रियेयस्यसोऽप्रियाप्रियः उदासीनवन्तुग्रीत्यग्रीतियुक्तं चरन्भुंजानोभोगान् ॥ ३ ॥ इतिशां ० मो ० नै ० भा ० षट्चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४६ ॥
विस्तरेणससाधनां ब्रह्मविद्यामुक्त्वा संक्षेपेण कठवल्लीनामर्थसंगृह्णुपसंहरति प्रकृत्याइति विकारादेहेन्द्रियमनांसितैरधिष्ठितः अधिष्ठातृत्वं कर्तृत्वभोक्तृत्वभावं प्रापितः आर्त्तैर्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्मनीषिण इति श्रुतेः जडत्वाच्चक्षुरादय आत्मानं भासयंति आत्मा तु चेतनत्वात्तानेव भासयति न च क्षुषागुह्येतेनापि वाचा तस्य भासा सर्वमिदं विभातीति श्रुतिभ्यामित्याह तैश्चेति कार्यविषये देशं प्रतिगमनं ॥ १ ॥ २ ॥ परत्वं सूक्ष्मत्वं कारणत्वं चांतरत्वं च ननु इन्द्रियाणि हयानाहुर्विषयांस्तेषु गोचरानिति तत्रैव कठवल्लीनामिन्द्रियेभ्यो र्थानां बाह्यत्वं श्रूयते तत्कार्यमिन्द्रियेभ्यः परास्वार्था इति तद्विरुद्धमुच्यते सत्यं व्यवहारतस्त्वित्थमेव परमार्थं तत्सु संकल्पमात्रकृता विषयाः संकल्पश्च मनो धर्म इन्द्रियेभ्य आंतर इति न किंचिदवद्यं तथा चाक्षपादसूत्रं दोषनिमित्तरूपादयो विषयाः संकल्पकता इति अर्थेभ्यो मनस्तत्कल्पकं मनसोपि बुद्धिर्निश्चयात्मिकाप

अरोषमोहः समलोपुकांचनः प्रहीणकोशो गतसंधिविग्रहः ॥ अपेतनिंदास्तुतिरप्रियाप्रियश्चरन्नुदासीनवदेषभिक्षुकः ॥ ३६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति ०
मोक्ष ० शुक्रानुप्रभेषट्चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४६ ॥ ॥ ४३ ॥ व्यास उवाच प्रकृत्यास्तु विकारायेक्षेत्रज्ञसैरधिष्ठितः ॥ न चैनं ते प्रजानंति स तु जानाति तानपि ॥ १ ॥ तैश्चैवं कुरुते कार्यमनः षष्ठैरिहेन्द्रियैः ॥ सुदौ तैरिव संयता दृढैः परमवाजिभिः ॥ २ ॥ इन्द्रियेभ्यः परेत्यर्था अर्थेभ्यः परमं मनः ॥ मनसस्तु परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा महान्परः ॥ ३ ॥ महतः परमव्यक्तमव्यक्तत्परतो मृतं ॥ अमृतान्न परं किंचित्साकाशासापरा गतिः ॥ ४ ॥ एवं सर्वेषु भूतेषु गूढोत्तमानप्रकाशते ॥ दृश्यते त्वय्यया बुद्ध्या सूक्ष्मया सूक्ष्मदर्शिभिः ॥ ५ ॥ अंतरात्मनि संलीय मनः षष्ठानि मेधया ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च बहुचिंत्यमर्चितयन् ॥ ६ ॥ ध्यानेनोपरमं कृत्वा विद्यासंपादितं मनः ॥ अनीश्वरः प्रशांतात्मा ततोऽर्द्धं त्यमृतं पदं ॥ ७ ॥ इन्द्रियाणां तु सर्वेषां वश्यात्मा चलितस्मृतिः ॥ आत्मनः संप्रदानेन मर्त्योऽमृत्युमुपाश्रुते ॥ ८ ॥

रा ततोपि परमहानात्मा शुद्धत्वं पदार्थः स एव हैरण्यगर्भी बुद्धिः ॥ ३ ॥ ततः परमं हत उपादानमव्यक्तत्वाख्यं अज्ञानं न तु कापिलाभिमतं प्रधानं आनुमानिकाधिकरणे तस्याव्यक्तशब्दार्थत्वं निरासात् ननु तत्र सूक्ष्मं शरीरमव्यक्तशब्देनोक्तं तदेवात्मा कमज्ञानं आदित्यवर्णितमसः परस्तादिति श्रुतेः पुरुषादव्यवहितं अमृतं चिदात्मा ॥ ४ ॥ एवमनेन प्रकारेण भूतेषु शरीराकारेषु आत्माऽनेकं कंचुकाकान्ततया गूढः सन्ननौपाधि केन रूपेण प्रकाशते तर्हि तत्सत्त्वे किमानमत आह दृश्यते त्विति अयमिवाप्यातीक्ष्णातया सूक्ष्मयेति तस्यैव व्याख्यां सूक्ष्मदर्शिभिर्ब्रह्मदर्शनशीलैर्योगिभिः ॥ ५ ॥ इन्द्रियाणि इन्द्रियार्थाश्च मेधया बुद्ध्या अंतरात्मनि महत्त्वं संलीय विलाप्य बहुचिंत्यं ध्येयं ध्यानध्यातृरूपं त्रयं अर्चितयन् ॥ ६ ॥ ध्यानेन तदेकतानतया विद्यासंपादितमहं ब्रह्मास्मीति वाक्यजघीहृत्या विद्यायां संस्कृतं उपरमं उपरंतं कृत्वा अनीश्वरः ईश आत्मनः संप्रदानेन मर्त्योऽमृत्युमुपाश्रुते ॥ ७ ॥ विपक्षे दोषमाह इन्द्रियाणां वश्यात्मा इन्द्रियैर्दत्तचित्तः आत्मनः संप्रदानेन कामादिभ्यः संपरणेन मर्त्योऽयं मृत्युमश्नुते ॥ ८ ॥